

Bilag 3

Københavns kommunes
Centralstation for
Tuberkulosebekæmpelse.
Overlægen.

København, den 13. marts 1952.

Til sundhedstyrelsen.

Fra kontorchef, frk. Alice Bruun i arbejds- og socialministeriet har jeg fået anmodning om i anledning af lovforslaget om ændring i § 263 at give en redegørelse for den fremgangsmåde, som centralstationen anvender ved kontrollen af en tuberkulosepatients husstand.

Såsnart der konstateres et nyt tilfælde af lungetuberkulose, indkalder man hurtigst muligt samtlige personer boende i samme lejlighed, herunder også logerende og husassistenter, da disse jo også har været udsat for smitte. Princippet for husstandsundersøgelsen er, at man

- 1) ønsker at konstatere, om patienten har smittet andre medlemmer af husstanden, eller
- 2) om det er et andet medlem af husstanden, der er den oprindelige smittetekilde.

Ved denne første undersøgelse af husstandsmedlemmerne findes mange nye tilfælde af lungetuberkulose, og det lumske er, at disse mennesker som oftest slet ikke har symptomer og føler sig fuldstændig raske.

Det må imidlertid stærkt understreges, at een undersøgelse af husstandsmedlemmerne langt fra er nok. Kontrollen må fortsættes: i det første år hver 3. måned, i det andet år hver 4. måned og derefter hvert halve år, indtil man er sikker på, at patienten er rask og smittefri.

Denne fortsatte kontrol er yderst vigtig og meget nødvendig, da det gang på gang viser sig, at husstandsmedlemmerne, der ved den første røntgenundersøgelse havde et normalt røntgenbillede, ved fornyet undersøgelse 3—6 måneder eller endog 1—1½ år senere pludselig har friske tuberkulose forandringer i lungerne.

I de tilfælde, hvor det ikke lykkes at gøre en smittefarlig patient rask og smittefri, må kontrollen af husstandsmedlemmerne *aldrig* ophøre, da man ikke kan give nogen sikkerhed for, at der ikke gennem årene kan optræde tuberkulosestilfælde blandt de hidtil raske husstandsmedlemmer.

Jeg skal påny understrege, at husstandsmedlemmerne omkring smittefarlige lungetuberkulosestilfælde er endnu i dag den gruppe af befolkningen, der procentisk giver det største fund af nye lungetuberkulosestilfælde, og derfor er husstandsundersøgelserne af fundamental betydning for tuberkulosebekæmpelsen.

På grundlag af de foran givne oplysninger, som kan illustreres med utallige eksempler, må jeg anse det for yderst uheldigt, hvis tuberkulosestationerne ikke får mulighed for gennem § 263-indstillingerne i særlige tilfælde at kunne lægge et vist pres på genstridige husstandsmedlemmer. Jeg skal samtidig fastslå, at centralstationen selvfølgelig kun vil lægge pres på selve familiehustandsmedlemmerne, men naturligvis ikke vil lade patienten og hans husstand undgå for en logerendes eller en husassistents forsømmelighed, eller fordi familiemedlemmer udenfor husstanden ikke møder.